

hvorledes Administrationen udfører de Love, der gives af Rigsdagen. Med Hensyn til Sigbrændingsloven mener jeg nemlig, at den Bestemmelse, som Ministeren har taget, og som gaar ud paa, at ingen Præst maa overvære en Sigbrænding uden speciel Tilladelse fra Ministeren, gør det næsten umuligt for nogen at bruge denne Lov. For det første skulle den vedkommendes efterladte se at faa en Præst, der er villig til at være til Stede, og det er ikke alle Præster der ere det, der er enkelte Præster, der ikke ønske at være til Stede ved Sigbrænding, fordi det strider mod deres Anskuelse, men naar de saa endelig finde en saadan Præst, skulle de i hvert enkelt Tilfælde søge Ministeren om Tilladelse til, at Præsten maa komme til Stede, og det kan sikkert blive en lang Ventetid. Det er jo muligt, at Ministeren først skal spørge sin Bisp, og at Bisp'en skal raadføre sig med sin Provst o. s. v., det er en lang og vanskelig Vej, Tiden gaar, og det kan nok være, at man saa omsider ikke behøver nogen Sigbrænding, thi Riget vil i mange Tilfælde, særlig om Sommeren, let være fordultet, inden en saadan Tilladelse indhentes. Det er en uheldig og upraktisk Fremgangsmaade. For Administrationen en Gang modtaget Loven om Sigbrænding, forekommer det mig, at Ministeren kunde overlade Befolkningen at træffe Aftale med den Præst, den ønskede, og som var villig til at være til Stede, uden specielt at behøve at indhente Tilladelse fra Kultusministeren. Og nu Udførelsen af Højskoleloven! Den Maaade, hvorpaa Tilskuddet til Højskolerne er fordelt, og hvorved to Skoler, nemlig Åstov Højskole og Lyngby Landbrugsskole, hver har modtaget 6,000 Kr., det er i Strid med Loven, det er forbudt i Loven. Det er jo ikke uden Grund, at man efter meget omhyggelig Overvejelse i de paagældende Udvalg i sin Tid er bleven enig om at indsætte den Bestemmelse i Lovens § 1, som den ærede fungerende Ordfører har oplæst, og som jeg skal gentage. Den lyder saaledes: „Det samlede årlige Beløb til den enkelte Skole kan dog ikke, uden at særlig Bevilling hertil gives, overstige 3,000 Kr.“ Men det er det, der er flet her, der er ikke to Skoler, hverten i Lyngby eller i Åstov, der er kun een Skole hvert Sted, der er een Skole, der ejes af een bestemt Forstander, der ledes af een bestemt Mand, som har Hals- og Haandsret over hele Skolens Ledelse, over Lærernes Antagelse og Afstedigelse m. v. Det er saa utvivlsomt, at der begge Steder kun er een Skole, een i Lyngby og een i Åstov, men hvis der er Tvivl herom hos nogen, saa opfordrer jeg Finans-

udvalget til at indhente vedkommende Forstanders Udkomstdokumenter og de Overenskomster, der ere truffne mellem Forstanderen og hans Lærere, jeg er da overbevist om, at Finansudvalget vil komme til den Overbevisning, at jeg har Ret til at paastaa, at disse to Understøttelser ere givne imod Lovens Bestemmelser, og det tror jeg ikke er heldigt. Jeg vil nødig misforstaas, jeg ønsker begge disse to Skoler en saa stor Understøttelse, som de hver for sig have faaet, men jeg vil, at de skulle have den i Overensstemmelse med denne Lov, der gælder for disse Skoler, idet nemlig, naar en af disse Skoler skal have mere end 3000 Kr., bør Ministeren komme til Rigsdagen og søge særskilt Bevilling til hver enkelt Skole. Jeg skulde da med største Glæde give min Stemme ikke blot til 3000 Kr. ekstra, men til endnu højere Bidrag, fordi jeg sætter megen Pris paa begge disse Skolers Virksomhed. Men hvor megen Pris jeg end sætter paa deres Virksomhed, sætter jeg dog endnu mere Pris paa, at den Lov, der er given, skal respekteres. Det er ogsaa en Uret, der sker mod de andre Skoler, thi den Sum afgaar jo fra dem; de vilde have faaet en saa meget større Understøttelse, hvis de 6,000 Kr., der efter min Mening uberettiget ere blevne tildeelte Lyngby og Åstov, vare blevne fordelt mellem de andre Skoler; og jeg vil gaa ud fra, at det i Fremtiden vil blive meget uanselig for Administrationen at skelne mellem de forskellige Skoler og deres Afdelinger; thi kan det gaa at give de to her nævnte Skoler mere end 3,000 Kr. hver, er der en Del andre Skoler, som have samme Berettigelse. Den anden Anke, jeg har, er den hele Ordning af Højskoletilsynet. Det er jo en bekendt Sag, at siden Loven udkom om Statsbidrag til Højskoler og Landbrugsskoler, er der vistnok kun kommet een Højskole til, nemlig Højskolen i Åh; vi have altsaa egentlig ikke flere Højskoler, end vi havde, før Loven kom. Den ene Tilsynsmand, der i en lang Række har fungeret som Tilsynsmand, har uden Indsigelse fra nogen Side kunnet bestride dette Embede; men pludselig, da vi fik den ny Lov, satte man et Ekstramasteri i Gang for at skabe et Tilsyn, som er i højeste Grad mærkværdigt. Den ærede Ordfører har temmelig korrekt udtalt sig saaledes, at der nu føres et 4-dobbelt Tilsyn. Der er, saa vidt jeg ved, 84 Skoler her i Landet. Ved hver af disse Skoler er der ansat en Tilsynsmand, der fører det daglige Tilsyn; det er 84 Tilsynsmænd. Saa have vi Ministeriets almindelige tilsynshavende, og nu har han faaet Tilladelse til at ansætte